

Adach-Augustyniak Wanda: AZS Wrocław i Toruń. Czołowa wioślarka polska. Siedmiokrotna mistrzyni Polski w jedynce, dwójce podwójnej i czwórce w latach 1952-1959. Srebrna medalistka Igrzysk Festiwalowych w Bukareszcie w 1953 r. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 335.

Afeltowicz, Krystyna, ur. 15 I 1951 w Bydgoszczy, zm. 11 V 2005 w Olsztynie. Absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Prawa (1972). 1975-1977 aplikacja sądowa. 1964-1972 członek AZS, wielokrotna reprezentantka Polski w koszykówce. 1972-1973 referent prawny w Konińskich Zakładach Naprawczych Przemysłu Węgla Brunatnego, 1973-1977 w Olsztyńskich Zakładach Opon Samochodowych; jednocześnie zawodniczka 1-ligowej drużyny koszykówki Stomil Olsztyn. 1977-1983 radca prawny w Przedsiębiorstwie Sprzętowo Transportowym Transbud w Olsztynie. Od IX 1980 w „S”. 1 VI – 13 XII 1981 doradca prawny „S” Regionu Warmińsko-Mazurskiego (zatrudniona na pół etatu). W VI 1981 delegat na I WZD Regionu Warmińsko-Mazurskiego. 14 XII 1981 uczestniczka wiecu protestacyjnego pod OZOS; do 1983 współpracownik podziemnego pisma „Rezonans”, dostawca sprzętu, materiałów poligraficznych, kolporterka podziemnych wydawnictw: „Rezonansu”, „Tygodnika Mazowsze”, „Paragrafu”, publikacji NO-Wej, także emigracyjnych: paryskiego Instytutu Literackiego i londyńskiego Aneksu, współzałożycielka biblioteki wydawnictw niezależnych i podziemnych; udzielała pomocy prawnej, finansowej i materialnej rodzinom internowanych i aresztowanych. 31 VIII 1982 skazana przez kolegium ds. wykroczeń za złożenie kwiatów pod siedzibą ZR na karę grzywny w wysokości 15 tys. zł (górna granica wymiaru). 1983-1986 radca prawny w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w Olsztynie. Do 1986 uczestniczka spotkań prawników „S” w Warszawie, Szczecinie i Olsztynie. 1986-2005 radca prawny w prywatnej kancelarii. Od 1989 sekretarz ZR Warmińsko-Mazurskiego „S”. 1989-1990 członek KO „S” w Olsztynie, w 1989 uczestniczka kampanii wyborczej 1982-1987 rozpracowywana przez Wydz. V KW MO/WUSW w Olsztynie w ramach SOR krypt. Delegat. R. Gieszczyńska Afeltowicz, Krystyna www.encysol.pl/wiki/Krystyna_Afeltowicz. Fot. http://repozytorium.encysol.pl/wiki/Krystyna_Afeltowicz

Borkowski Paweł, ur. 7.06.1951 w Toruniu. Wioślarz (ósemki), w. 192 cm, c.c. 86 kg. IO 1980 Moskwa, 7-10m; dwukrotny medalista Akademickich MŚ, mistrz Polski 1979; Zasłużony Mistrz Sportu. Klub AZS Toruń. Kariera sportowa 1974-86. Wykształcenie wyższe techniczne, Politechnika Gdańska, inż. budowy okrętów, przedsiębiorca. Żonaty, jedno dziecko, żona jest inż. mechanikiem. Hobby: muzyka. Mieszka w Gdyni. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 37.

Boś Henryk, ur. w 1950 r., wykształcenie techniczne. Z AZS związany od 1975 r. Przez 30 lat pełnił funkcję wiceprezesa AZS Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Aktualnie prezes AZS UMK. Wiceprezes ds. sportowych Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich, przewodniczący Rady Sportu m. Torunia. Trener Łukasza Pawłowskiego, srebrnego medalisty IO w Pekinie, APS 05, 336, 2016, s. 4. Fot. Maryla Rzeszut. <https://pomorska.pl/kub-wioslarski-wisla-grudziadz-swietuje-80-lat/ga/9155213/zd/16336965>

Bujnarowski Piotr, ur. 4.07.1972 w Toruniu. Wioślarz (czwórki podw.), w. 192 cm, c.c. 90 kg. IO 1992 Barcelona, 11 m.; IO 1996 Atlanta, 9 m.; akademicki mistrz świata 1994, medalista Uniwersjady 1993. Klub AZS Toruń. Wykształcenie średnie, student prawa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Kawaler. Marzenie: zostać dobrym prawnikiem i prezydentem

Torunia. Mieszka w Toruniu. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 42. Fot. <https://www.rp.pl/Rzecz-o-prawie/308139997-Wiosla-zamienilem-na-rower-radca-prawny-Piotr-Bujnarowski-o-swojej-pasji.html>

Cichy Edward – wieloletni działacz AZS Toruń. Z zamiłowania lekkoatleta, choć jego związki ze sportem rozpoczął krótki, ale pracowity staż działacza w Szachowym Klubie Sportowym w Gdyni. Pełnił liczne funkcje społeczne w AZS i innych organizacjach, w szczególności: Członka Plenum ZG; Członka Komisji Finansowej ZG; Członka Społecznej Komisji L.A. ZG; Przewodniczącego Podkomisji Sportu i Turystyki KM PZPR w Toruniu; Członka Komisji Sportu i Turystyki MRN w Toruniu. [wg. APS 52, (3) 1968, s. 10-14]

Dunecki Leszek lekka atletyka: sprinty. Uczestnik IO w Moskwie (1980): srebrny medalista 4 x 100 m, 38,33 sek., wraz z: Z. Licznernskim, M. Woroninem i K. Zwołńskim; 200 m - 6 miejsce, 20,68 sek; 100 m - dalsza pozycja. Zawodnik o interesującej, sportowej biografii. Zapowiadał się jako wielki talent w skoku w dal, zdobywając w tej konkurencji tytuł mistrza Europy juniorów (1975). Po kilku latach prób odnalazł się w sprintach. Mistrz Europy (1978, sztafeta 400 m). Wicemistrz Uniwersjady (1979). Rekord życiowy w biegu na 200 m 20,24 sek., rekord życiowy na 100

m - 10,28 sek. Ur. 2 X 1956 r. w Toruniu. Wykształcenie średnie, technik mechanik. Kluby: AZS Toruń, AZS Warszawa, Start Lublin. Wzrost 180 cm, waga 73 kg. Lis J., Polscy medaliści olimpijscy, Białystok 1985, s. 80. Fot. https://pl.wikipedia.org/wiki/Leszek_Dunecki

Gąssowski Wacław (1 IX 1917 Warszawa - 7 VII 1959 Belgia) – lekkoatleta - średniodystansowiec, zaw: AZS Poznań, Legii Warszawa, Dębińskich Orłąt, AZS Toruń, 2-krotny MP na 400 m i 800 m (1937 i 1938) RP; porucznik - pilot WP, uczestnik II wojny światowej, jeńiec oflagu; od 1947 trener PZLA; 1949-59 publicysta w katowickim „Sporcie”. Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, A-K, Warszawa 1984, s. 172. Fot. NAC Sygnatura: 1-S-868-9. Opis obrazu: Lekkoatleta Wacław Gąssowski (1. z prawej) po zwycięstwie w biegu na 800 metrów udziela wywiadu sprawozdawcy sportowemu Wojciechowi Trojanowskiemu.

Kocerka Teodor wioślarstwo: jedynki. Trzykrotny uczestnik IO. Dwukrotny brązowy medalista - Helsinki (1952) i Rzym (1960). W Melbourne (1956) - 4 miejsce. Jeden z najlepszych polskich wioślarzy, w jego pasji odradzały się piękne tradycje z igrzysk w Los Angeles, gdzie zdobyliśmy trzy medale. Karierę skiffisty rozpoczął zaraz po wyzwoleniu. Akademicki mistrz świata (Budapeszt, 1948). Pięciokrotny medalista mistrzostw Europy; mistrzowski tytuł zdobył w Gandawie (1955). W latach 1955 - 56 zdobył dwukrotnie „Diamentowe wiosła” na regatach w Henley co jest równoznaczne z uzyskaniem tytułu mistrza świata. Niesłuchanie ambitny i pracowity Chorąży ekipy olimpijskiej w Helsinkach i w Rzymie. Ur. 6 VIII 1927 r. w Bydgoszczy. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Trener. Klub AZS Bydgoszcz. Wzrost 181 cm, waga 80 kg. Lis J., Polscy medaliści olimpijscy, Białystok 1985, s. 158; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała

encyklopedia sportu, A-K, Warszawa 1984, s. 276; J. Lis, B. Tuszyński, Portrety, Warszawa 1978, s. 103; Drażdzewski, S., W. Szkiela, Olimpijczycy XXX-lecia, Warszawa 1975, s. 162; Hanusz H., AZS w Polsce Ludowej, Poznań 2014, s. 137; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 120. Fot. <http://www.btw.bydgoszcz.pl/btw,article,0,112,113,teodor-kocerka-wioslarz-80-lecia-pztw.html>

Kucza Edward: koszykarz, a obecnie trener I-ligowej drużyny koszykówki toruńskiego AZS. Wprowadził koszykarzy AZS Toruń do I ligi. Długoletni działacz klubu na różnych stanowiskach. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 344; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, A-K, Warszawa 1984, s. 314.

Lipski Bogdan: członek AZS kolejno w Olsztynie, Toruniu i Warszawie. Lekkoatleta, kilkakrotny rekordzista i reprezentant Polski w sprintach. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 344.

Łęgowski, Stanisław Lech (ur. 8 maja 1931 w Toruniu, zm. 4 marca 2015 tamże) - polski fizyk, specjalizujący się w fizyce atomowo-molekularnej i optyce kwantowej. Profesor dr hab., rektor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w latach 1984-1987, działacz AZS. Urodził się 8 maja 1931 roku w Toruniu. W 1950 roku ukończył Gimnazjum i Liceum im. Mikołaja Kopernika w Toruniu i podjął studia w zakresie fizyki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, które ukończył 1955 roku. Jeszcze w trakcie studiów zaczął pracę w Katedrze Fizyki Teoretycznej macierzystej uczelni, a po ich ukończeniu odbył aspiranturę w Instytucie Fizyki PAN.

W latach 1960. został zatrudniony w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej UMK i w latach 1969-1983 był jego kierownikiem, od 1984 do 1987 roku kierownikiem Zakładu Fizyki Doświadczalnej i Dydaktyki Fizyki, a potem Zakładu Fizyki Atomowej. Był też wicedyrektorem Instytutu Fizyki (1970-1971). Kilkakrotnie był wybierany do Senatu UMK (1969-1972, 1981-1984, 1987-1990). W latach 1984 - 1987 pełnił funkcję rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, stanowisko uzyskał dzięki poparciu podziemnego Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Specjalizował się w spektroskopii atomowej, strukturze atomowej oraz zagadnieniach polaryzowalności atomowej i molekularnej. W 1960 uzyskał stopień doktora w Instytucie Fizyki PAN w Warszawie, tematem jego rozprawy doktorskiej było Wyznaczanie rozkładu natężenia linii rezonansowych rtęci rozszerzonej domieszkami argonu w oparciu o teorię A. Jabłońskiego, a promotorem Aleksander Jabłoński. Stopień doktora habilitowanego uzyskał na UMK w 1967 roku, na podstawie rozprawy Procesy relaksacji w optycznie pompowanych układach gazowych. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1976, a profesora zwyczajnego nauk fizycznych w 1991 roku. Od początku lat 1950. był związany z AZS przy UMK i działał w nim ponad 60 lat, m.in. w latach 1971-1974 był jego prezesem, a od 1991 roku członkiem honorowym. W 2015 roku zorganizowano w toruńskiej Arenie memoriał jego imienia z udziałem koszykarek Basket Gdynia, AZS UMCS Lublin i Energa Toruń. https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanisław_Łęgowski

Łoboda Michalina, ur. w 1982 r. w Bydgoszczy. Studiowała w Akademii Bydgoskiej w latach 2001-2005 w systemie niestacjonarnym i uzyskała tytuł licencjata na kierunku wychowanie fizyczne. W latach 2007-2009 podjęła studia uzupełniające w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, gdzie uzyskała tytuł magistra. W tym czasie zdobyła również uprawnienia instruktora karate i samoobrony. Karierę sportową rozpoczęła w 1990 r. w bydgoskim klubie „Sandan” u trenera Grzegorza Cukrowskiego. Następnie trenowała w klubie „Bushido” pod kierunkiem Piotra Gołę-

biewskiego. Od 2007 r. trenuje we Wrocławiu w klubie AZS UP pod kierunkiem Andrzeja Zarzyckiego. Prace zawodową podjęła w 2003 r., pracując, jako instruktor na obozach młodzieżowych karate bydgoskiego klubu „Buschi-do” oraz w różnych bydgoskich klubach fitness. W latach 2005-2008 pracowała w Studio Fitness „Sunrise” jako instruktor. Kariera sportowa: zawodniczka karate WKP - zdobywczyni wielu medali mistrzostw Polski, jak również mistrzostw świata i Europy w stylu shotokan. Od 1998 r. zawodniczka kadry narodowej. R. Pujszo, Sportowcy wyczynowi Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2011, s. 47-9. Fot. http://www.glos.upwr.edu.pl/archiwum/5558/nr_154_2006_sport.html

Neumann, Kazimierz Klemens (77 l.). Ur. 23.11.1933 w Toruniu, wioślarz AZS Toruń i klubów bydgoskich: Zawiszy i BTW (1950 - 1964). Olimpijczyk z Rzymu (1960) w czwórce bez sternika, uczestnik mistrzostw Europy (1958, 1959), sześciokrotny mistrz Polski: w dwójce bez sternika (1960), czwórce bez sternika (1960, 1961), czwórce ze sternikiem (1958, 1961) i ósemce (1961). <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Olszewski Ryszard, członek AZS Toruń. Czołowy koszykarz, reprezentant Polski. Uczestnik mistrzostw Europy w 1959 r. w Istambule. Olimpijczyk: Rzym (1960). Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., „Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty”, Warszawa 1962, s. 335. Fot. <https://www.umk.pl/absolwenci/sa/honorowi/olszewski/#PhotoSwipe1566120467153>

Poniatowska Alicja: członek AZS Toruń. Sześciokrotna mistrzyni Polski w wioślarstwie. Srebrna medalistka Igrzysk Festiwalowych w Bukareszcie w 1953 r. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 347.

Pujszo, Ryszard, ur. w 1954 r. w Bydgoszczy. Trener AZS Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy (1984) oraz Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (1994). Chemik z wykształcenia, nauczyciel wychowania fizycznego z wyboru. Karierę sportową rozpoczął w 1967 r. w klubie „Polonia” w Bydgoszczy i zakończył w 1986 r. w tym samym klubie. Po zakończeniu czynnego uprawiania sportu rozpoczął pracę, jako nauczyciel wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 62 w Bydgoszczy i równocześnie, jako szkoleniowiec w macierzystym klubie GKS „Polonia”. W 1989 r. podjął pracę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy, jako nauczyciel akademicki i jednocześnie, jako trener studenckiej sekcji judo; pracuje tam do dnia dzisiejszego. W roku 2007 obronił pracę doktorską na Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, uzyskując tytuł doktora nauk o kulturze fizycznej. Żonaty, żona Małgorzata, ma troje dzieci: Ernesta, Alicję i Artura. Był wielokrotnym reprezentantem Polski w judo we wszystkich kategoriach wiekowych - medalistą mistrzostw Polski. Startował trzykrotnie na mistrzostwach Europy (1977, 1978, 1982), mistrzostwach świata (1977) oraz dwukrotnie na akademickich mistrzostwach świata (1978, 1980). O planach na przyszłość mówi: „*No cóż, marzy mi się zdobycie kolejnego tytułu mistrzowskiego z zespołem AZS UKW: przygotowuję również nową publikację z historii kultury fizycznej dla studentów naszego kierunku wychowania fizycznego. Mam również nadzieję, że w ciągu najbliższych 3-4 lat uzyskam habilitację*”. Ryszard Pujszo, Sportowcy wyczynowi Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz 2011, s. 26-28. Foto: <https://pomorska.pl/tag/ryszard-pujszo>; Archiwum Prywatne

Radke, Hubert. Prawnik – specjalista z zakresu prawa sportowego, koszykarz, komentator sportowy. Ukończył prawo na UMK z oceną bardzo dobrą (2005). Otrzymał nagrodę Rektora UMK dla Najlepszego Studenta-Sportowca uczelni w roku akademickim 2001/2002. Był stypendystą sportowym Uniwersytetu Loyola w Chicago w latach 2000-2001. W roku 2013 został absolwentem letniej szkoły Międzynarodowego Prawa Sportowego Instytutu Assera w Holandii. Rok później ukończył studia podyplomowe z zakresu reprezentowania profesjonalnych sportowców, na Case Western Reserve University w Cleveland (USA) w 2014 roku. Obecnie jest doktorantem w Katedrze Prawa Karnego i Polityki Kryminalnej Wydziału Prawa i Administracji UMK. Jako profesjonalny koszykarz klubów polskiej ekstraklasy (1998-2014), został dwukrotnym srebrnym medalistą Mistrzostw Polski w koszykówce (1998-1999 i 2004-2005), reprezentantem Polski w koszykówce (2004-2005), złotym (1999-2000) i srebrnym (2001-2002) medalistą Ligi Akademickiej Koszykówki w barwach AZS UMK oraz ekspertem koszykarskim wiodącej sportowej stacji telewizyjnej w Polsce Canal + Sport (od 2007 r.). Jest członkiem: Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawa Sportowego, Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego, Stowarzyszenia „Sport&EU”, Rady Sportu przy Prezydencie Miasta Włocławka. Wykłada prawo sportowe w ramach programu Zarządzanie w Sporcie, organizowanym wspólnie przez Akademię Koźmińskiego w Warszawie, spółkę PL.2012, International Centre for Sport Studies (CIES) w Szwajcarii oraz FIFA. Jest autorem wielu publikacji naukowych z zakresu prawa sportowego oraz wystąpień na konferencjach poświęconych temu tematowi. W swojej praktyce prowadzonej w ramach rodzinnej firmy prawniczej koncentruje się na reprezentowaniu profesjonalnych sportowców i trenerów oraz doradzaniu klubom sportowym w zakresie ich działalności. <https://absolwent.umk.pl/ambasadorowie-umk/piotr-calbecki>. Fot. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7a/Hubert_Radke.jpg

Ramlo, Mieczysław (91 l.). Ur. w 1920 roku w Kielcach, nestor wioślarstwa toruńskiego, prezes AZS Toruń (1946–1950). Od 1954 roku związany z TKS-T Budowlani. Pracował w nim jako trener wioślarstwa, pełniąc także funkcję sekretarza, a od 1962 roku wiceprezesa klubu. 30 lat później został wybrany na prezesa. Pełnił tę funkcję do 2006 roku, następnie został Honorowym Prezesem klubu. Przez wiele lat był członkiem zarządu Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich. Absolwent Wydziału Prawno-Ekonomicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1949). Zmarł 12 lutego w Toruniu. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Trokowski, Stanisław Kazimierz (1933-2002), mgr inż. rolnictwa. Wojewoda toruński, zanim został wojewodą toruńskim Urodził się 22 lipca 1933 roku w Toruniu w rodzinie robotniczej jako piąte dziecko Stanisława i Marianny z Munchewiczów. Ośmioosobowa rodzina utrzymywała się głównie z pracy ojca, który pracował w firmie „Siemens”. W czasie okupacji Stanisław Trokowski uczęszczał do powszechnej szkoły niemieckiej, w której ukończył klasę piątą. Po wyzwoleniu rozpoczął naukę w Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki. W 1951 roku uzyskał świadectwo dojrzałości w Liceum Administracyjno-Gospodarczym. Po maturze podjął pracę w Bydgoszczy. Pracował tam jako instruktor w biurze Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji Po roku pracy awansował na Powiatowego Pełnomocnika do Spraw Skupu i Kontraktacji w Toruniu. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej (1953-1955), wrócił do Bydgoszczy, gdzie objął stanowisko kierownika. Oddziału w Wydziale Skupu Wojewódzkiej Rady Narodowej. Od 31 lipca 1959 pracował jako starszy instruktor w Wydziale Rolnym Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Bydgoszczy. W 1967 roku ukończył za-

ocznie studia na Wydziale Rolnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie uzyskując dyplom inżyniera rolnictwa, a w 1978 roku po ukończeniu studiów magisterskich w Instytucie Rolnictwa Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, dyplom mgr inż. rolnictwa. W 1978 roku służbowo wyjechał do Moskwy, gdzie odbył naukę w Studium Akademii Wszech nauk przy KC KPZR na wydziale Nauk Społecznych. Kolejny etap życia wiąże się z Toruniem. Najpierw Zastępca Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, od 1969 roku sekretarz rolny Komitetu Powiatowego PZPR w Toruniu, W 1971 roku został Przewodniczącym Prezydium PRN, a od 1972 do 1973 pracował na stanowisku dyrektora Rejonowego Przedsiębiorstwa Melioracyjnego. W następnych latach do 1976 roku był naczelnikiem miasta i powiatu w Inowrocławiu oraz kierownikiem Wydziału Rolnego Komitetu Wojewódzkiego PZPR. Od 1 stycznia 1977 roku Stanisław Trokowski powołany został na stanowisko Wicewojewody Toruńskiego. Od 1982 do 1988 roku był trzecim w historii województwa toruńskiego wojewodą i najdłużej pełnił ten urząd spośród wszystkich dotychczasowych wojewodów administracji pomorskiej i toruńskiej. Wojewoda Trokowski zarządzał województwem w czasach kryzysu gospodarczego PRL. Przydziały z centralnego rozdzielnika pomimo interwencji wojewody ciągle były dalekie od potrzeb mieszkańców województwa. Szczególnie uciążliwy był system kartkowy na podstawowe artykuły spożywcze. Pracę wojewody destabilizowały liczne kontrole, rekontrole i subkontrole prowadzone przez siły zbrojne. Z jego inicjatywy powstało ujęcie wody dla Torunia na Drwęcy oraz gospodarstwo rybackie hodowli pstrągów. Wspierał rozwój rzemiosła, które wówczas nie miało należytego wsparcia politycznego. W latach osiemdziesiątych przybyło ponad 1500 zakładów rzemieślniczych w województwie toruńskim. Wspierał sport, gdyż w młodości uprawiał m.in. hokej i piłkę nożną w AZS „Budowlani”. Był honorowym prezesem Rady Wojewódzkiej Ludowych Zespołów Sportowych. Z jego patronatu korzystał Ludowy Klub Kolarski „Agromel”. Jako przewodniczący Wojewódzkiej Rady Przyjaciół Harcerstwa w stopniu podharcemistrza interesował się organizacją życia obozowego, siedział z młodzieżą przy ognisku, śpiewał piosenki harcerskie. Interesowały go także sprawy kultury, rozwój artystyczny dzieci uzdolnionych wokalnie, plastycznie. Zwłaszcza, że prace córki Magdy wykonane w Galerii Twórczości Dziecka w Domu Harcerza wystawiane były w wielu krajach m.in. w Indiach, Szwecji, Holandii, Norwegii, w Niemczech i ZSRR. Przez 27 lat wspierał organizacyjnie i finansowo restaurację Zamku Golubskiego. W dniu 2 listopada 1988 roku złożył rezygnację z funkcji wojewody ze względu na nieuleczalną ciężką chorobę nowotworową. Zmarł 5 lutego 2002 roku. Mogiła Stanisława Trokowskiego znajduje się u podnóża mogił rodziców na Cmentarzu Parafialnym przy ul. Gałczyńskiego. Odznaczony był m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz licznymi medalami i odznaczeniami państwowymi. Stanisław Trokowski był dwukrotnie żonaty. Pierwszy związek zawarł w 1956 roku z Jadwigą, z domu Pruss. Z małżeństwa tego urodziła się córka Danuta. Ponowny związek małżeński zawarł w 1974 roku. Miał dwoje dzieci: córkę Magdę (1974) i syna Marcina (1975). <http://ewietor.pl/trokowski-stanislaw-kazimierz/>. Fot. tamże.

Twardowski Zygmunt: (AZS Toruń). Mistrz Polski w żeglarskim (kl. „Finn” - 1956 i 1957). Reprezentant Polski w tej dyscyplinie sportu. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 351.

Wołoszyn Stefan, (1911-2004). Absolwent Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego (1934), doktor filozofii w zakresie nauk pedagogicznych i historii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1948), od 1954- docent, od 1961 profesor. Nauczyciel szkół średnich w Wilnie i Białymstoku (1935-1946), w latach 1947-

LOUDZIE AZS-u

1950 nauczyciel akademicki w UMK w Toruniu, 1959-1953 w UAM w Poznaniu, 1953-1981 na Wydziale Pedagogicznym w Uniwersytecie Warszawskim, kier. Katedry Pedagogiki Ogólnej i Teorii Wychowania, 1980-1981 dziekan Wydziału Pedagogicznego, 1953-1972 kier. Katedry Pedagogiki w AWF w Warszawie, 1955-1960 prorektor (1960-1979) rektor AWF; przez wiele lat członek Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego i Komisji Kwalifikacyjnej przy PAN, członek Prezydium GKKFiT, rad naukowych, komisji i redakcji. Autor wielu rozpraw naukowych z zakresu teorii i historii wychowania, metodologii nauk pedagogicznych i pedagogiki porównawczej oraz współtwórca pedagogiki sportu, autor i redaktor wielu dzieł zbiorowych. Prof. S. Wołoszyn odegrał bardzo ważną rolę w tworzeniu środowiska naukowego w AWF i w rozwoju kadr naukowych w pedagogice i w naukach o kulturze fizycznej. Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie 1929-1930/2009/2010. Księga Pamiątkowa, red. K. Zuchora, K. Hądzelek, Warszawa 2010, s. 39. Fot. <https://www.filmweb.pl/person/Stefan+Wo%C5%82oszyn-667049>

Żyła Czesław, członek założyciel AZS Toruń. Długoletni ofiarny działacz na różnych stanowiskach. Od 1955 r. sekretarz AZS Toruń. W 1947 r. działacz Centrali AZS. Instruktor wioślarski. Inicjator budowy przystani wioślarsko-żeglarskiej w Toruniu. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 353. Fot. <https://nowosci.com.pl/czeslaw-zyla-nie-zyje/ga/11116358/zd/21248450>